

Mál nr. 232/2020

M og

V f.h. erlenda váttryggingafélagsins (V) v/ Starfstengdrar slysa- og sjúkratryggingar

Ágreiningur um rétt til greiðslu vegna óvinnufærni af völdum sjúkdóms.

Gögn.

Málskot mótttekið 25.6.2020, ásamt fylgiskjöllum 1-10.

Bréf V dags. 8.9.2020.

Málsatvik.

M hafði í gildi slysa- og sjúkdómatryggingu hjá V. Með tjónstilkynningu, dags. 28.8.2018, gerði M kröfu um bætur úr váttryggingunni vegna algjörar óvinnufærni, sem að sögn M hófst í júní 2018. Í gögnum málsins kemur fram að M hafi leitað til sérfræðilæknis í júní 2018 og í kjölfarið verið greindur með Parkinsons sjúkdóminn. Í læknisvottorði læknisins, dags. 4.12.2018 kemur fram að læknirinn hafi fyrst séð M þann 20.6.2018. Þá kemur fram í vottorðinu að M hafi í tvö ár verið með hæg vaxandi einkenni skjálfta og stífni í höndum. Hann hafi orðið sífelld stíðari og hægari með hverjum mánuði þessi tvö ár. Einnig liggur fyrir óvinnufærnisvottorð heilsugæslulæknis, dags. 21.5.2019, þar sem fram kemur að M hafi ekki sömu starfsgetu og áður og að það sé því affarsælast fyrir hann og fyrirtækið hann hætti.

Með bréfi, dags. 13.1.2020 var bótaskyldu hafnað úr váttryggingunni af hálfu V á þeim grundvelli að veikindi (illness) M hafi ekki leitt til óvinnufærni innan 12 mánuða frá því að fyrstu einkenna varð vart.

Í skilmálum váttryggingarinnar er hugtakið „illness“ skilgreint svo:

*„Illness means sickness or disease, the symptoms of which first appear during the **period of Insurance** and which solely and independently of any other cause result in **Your** total disablement within twelve consecutive months after the symptoms first appear.“*

Álit.

Ekki er að fullu ljóst hvað nákvæmlega er átt við með hugtakinu „veikindi“ („illness“) í skilmálum váttryggingarinnar þegar það er gert að skilyrði að veikindin þurfi að hafa leitt til algjörar óvinnufærni innan tólf mánaða samfellds tímabils eftir að einkenni komu fyrst fram („results in **Your** total disablement within twelve consecutive months after the symptoms first appear“). Samkvæmt 1. mgr. 36. gr. laga nr. 7/1936, um samningsgerð, umboð og ógilda samninga, má víkja samningi til hliðar í heild eða að hluta, eða breyta, ef það yrði talið ósanngjarnt eða andstætt góðri viðskiptavenju að bera hann fyrir sig. Svo umrætt ákvæði váttryggingarskilmálans fari ekki í bága við þetta ákvæði laga verður að skýra hugtakið veikindi („illness“) svo að þau teljist hafa orðið þegar einkenni hafa fyrst komið fram sem gefa tilefni til að ætla að veikindin, ein og sér og óháð öðrum sjúkdómseinkennum, kunni að hafa óvinnufærni í för með sér innan tólf mánaða samfellds tímabils.

Með vísan til þessa verður samkvæmt gögnum málsins ekki talið sannað að veikindi samkvæmt skilgreiningu skilmálanna hafi orðið fyrr en M leitaði til sérfræðilæknis í júní 2018. Óvinnufærni M kom til í síðasta lagi 21.5.2019, þegar óvinnufærnisvottorð var gefið út. Verður samkvæmt þessu að líta svo á að M eigi rétt til bóta úr váttryggingunni

Niðurstaða.

M á rétt á bótum fyrir varanlega óvinnufærni úr slysa- og sjúkratryggingu V hjá erlenda váttryggingafélaginu (V).

Reykjavík, 22. október 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.